

Tytuł

Maciej Zbierowski

28 sierpnia 2017

Spis treści

1	Szablony - definicja, zastosowania	1
2	Rozdział 2	2
3	Rozdział 3	3
4	Rozdział 4	4
5	Rozdział 5	5
6	Rozdział 6	6
7	Bibliografia	7

1 Szablony - definicja, zastosowania

Szablony są jedną z głównych cech C++. Dzięki nim możemy dostarczać generyczne typy i funkcje, bez kosztów czasu wykonania. Skupiają się na pisaniu kodu w sposób niezależny od konkretnego typu, dzięki czemu wspierają programowanie generyczne. Grają kluczową rolę w projektowaniu obecnych, znanych i popularnych bibliotek i systemów. Stanowią podstawę technik programowania w różnych dziedzinach, począwszy od konwencjonalnego programowania ogólnego przeznaczenia do oprogramowywania wbudowanych systemów bezpieczeństwa.

Szablon to coś w rodzaju przepisu, z którego translator C++ generuje deklaracje.

```
template<typename T>
T kwadrat (T x) {
    return x * x;
}
```

Kod ten deklaruje rodzinę funkcji indeksowanych po parametrze typu. Można odnieść się do konkretnego członka tej rodziny przez zastosowanie konstrukcji `kwadrat<int>`. Mówimy wtedy, że żądana jest specjalizacja szablonu dla funkcji `kwadrat` z listą argumentów szablonu `<int>`. Proces tworzenia specjalizacji nosi nazwę inicjalizacji szablonu, potocznie zwany inicjalizacją. Kompilator C++ stworzy odpowiedni odpowiednik definicji funkcji:

```
int kwadrat(int x) {
    return x * x;
}
```

Argument typu `int` jest podstawiony za parametr typu `T`. Kod wynikowy jest sprawdzany pod względem typu, by zapewnić brak błędów wynikających z podmiany. Inicjalizacja szablonu jest wykonywana tylko raz dla danej specyfikacji nawet jeśli program zawiera jej wielokrotne żądania.

W przeciwieństwie do języków takich jak Ada czy System F, lista argumentów szablonu może być pominięta z żądania inicjalizacji szablonu funkcji. Zazwyczaj, wartości parametrów szablonu są dedukowane.

```
double d = kwadrat(2.0);
```

Argument typu jest dedukowany na `double`. Warto zauważyć, że odmiennie niż w językach takich jak Haskell czy System F, parametry szablonu w C++ nie są ograniczone względem typów.

Szablonów używa się do zmniejszania kar abstrakcji i zjawiska *code bloat* w systemach wbudowanych w stopniu, który jest niepraktyczny w standardowych systemach obiektowych. Robi się to z dwóch powodów:

- Po pierwsze, inicjalizacja szablonu łączy informacje zarówno z definicji, jak i z kontekstu użycia. To oznacza, że pełna informacja zarówno z definicji jak i z wywołanych kontekstów (włączając w to informacje o typach) jest udostępniana generatorowi kodu. Dzisiejsze generatory kodu dobrze sobie radzą z używaniem tych informacji w celu zminimalizowania czasu wykonania i przestrzeni kodu. Różni się to od zwykłego przypadku w języku obiektowym, gdzie wywołujący i wywoływany są kompletnie oddzieleni przez interfejs, który zakłada pośrednie wywołania funkcji.
- Po drugie, szablon w C++ jest zazwyczaj domyślnie tworzony tylko jeśli jest używany w sposób niezbędny dla semantyki programu, automatycznie minimalizując miejsce w pamięci, które wykorzystuje aplikacja. W przeciwieństwie do języka Ada czy System F, gdzie programista musi wyraźnie zarządzać inicjalizacjami.

1.1 Parametryzacja szablonów

Parametry szablonu są specyfikowane na dwa sposoby:

1. *parametry szablonu* – wyrażnie wspomniane jako parametry w deklaracji szablonu
2. *nazwy zależne* - wywnioskowane z użycia parametrów w definicji szablonu

W C++ nazwa nie może być użyta bez wcześniejszej deklaracji. To wymaga od użytkownika ostrożnego traktowania definicji szablonów. Np. w de-

finicji funkcji `kwadrat` nie ma widocznej deklaracji symbolu `*`. Jednak, podczas inicjalizacji szablonu `kwadrat<int>` kompilator może sprowadzić symbol `*` do (wbudowanego) operatora mnożenia dla wartości `int`. Dla wywołania `kwadrat(zespolona(2.0))`, operator `*` zostałby rozwiązany do (zdefiniowanego przez użytkownika) operatora mnożenia dla wartości `zespolona`. Symbol `*` jest więc *nazwą zależną* w definicji funkcji `kwadrat`. Oznacza to, że jest to ukryty parametr definicji szablonu. Możemy uczynić z operacji mnożenia formalny parametr:

2   Rozdział 2

Zawartość rozdziału 2

3   Rozdział 3

Zawartość rozdziału 3

4 Rozdział 4

Zawartość rozdziału 4

5 Rozdział 5

Zawartość rozdziału 5

6   Rozdział 6

Zawartość rozdziału 6

7 Bibliografia

Literatura